

# 383 Hořké Páně umučení

transpozice -2

1. Hoř-ké Pá-ně u-mu-če-ní na mys-li když no - sím, všec-ko se mi

v ža-lost mě-ní, o - ko sl - zou ro - sím; z nesmír-né lás - ky

pra - me - ne Je - žíš krev pro - lé - val, že i to

srd - ce ka - men - né u - chvá - tí hoř - ký žal.

2. Opuštěný, vydán zradě  
v Getsemanech klečí.  
Však již kvapí po zahradě  
žoldnéřové s meči.  
Jidáš, jenž Mistra zaprodal,  
vede je s úšklebkem  
a již je veden králů Král  
před knížat hrdý sněm.

3. Ztýraného odtud zrána  
vedou k Pilátovi,  
aby na smrt vydal Pána  
vladařskými slovy.  
„Nevinen Ježíš,“ Pilát dí,  
ale hned bez práva  
ukrutné Pána čeledi  
k mrskání vydává.

4. Pohleď, duše nelítostná,  
na ta hrozná muka,  
kterak Pána bije zlostná  
katanova ruka;  
trnovým věncem ve spěchu  
čelo mu ovijí,  
červené roucho k posměchu  
kladou mu na šíji.
6. Hle, již svaté ruce, nohy  
připecněny k dřevu,  
vystaven Pán přebohý  
rouhání a hněvu,  
a v nevýslovném strádání  
krvácí z četných ran,  
pak svatou hlavu naklání,  
těžký boj dokonán.
5. A lid nezná smilování,  
vida Pána v trýzni.  
Marně vladař Pilát brání  
jeho krvežízni.  
Na rámě bere těžký kříž  
Kristus Pán v lopotě,  
kající duše, pojď s ním již  
ke smutné Golgotě.
7. Uvaž, duše, v tuto dobu  
muka kříže jeho,  
na němž Pán pněl pro tvou zlobu  
k spáse světa všeho.  
Odvrhni hříchu okovy,  
pro něž Pán umírá,  
již se ti z lásky Kristovy  
věčný ráj otvírá.

2. O - puš-tě-ný, vy-dán zra-dě v Getse - ma - nech kle - či. Však již kva-pí

po za-hra-dě žold-né - řo - vé s me - či. Ji-dáš, jenž Mis - tra

za - pro - dal, ve - de je s ú-škleb - kem a již je

ve - den krá - lů Král před kní - žat hr - dý sněm.

3. Ztý - ra - né - ho od - tud zrá - na ve - dou k Pi - lá - to - vi, a - by na smrt

vy - dal Pá - na vla - dař - ský - mi slo - vy. „Ne - vi - nen Je - žíš,“

Pi - lát dí, a - le hned bez prá - va u - krut - né

Pá - na če - le - di k mrs - ká - ní vy - dá - vá.

4. Po - hled', du - še ne - lí - tost - ná, na ta hroz - ná mu - ka, kte - rak Pá - na

bi - je zlost - ná ka - ta - no - va ru - ka; tr - no - vým věn - cem

ve spě - chu če - lo mu o - vi - jí, čer - ve - né

rou - cho k po - smě - chu kla - dou mu na ší - ji.

5. A lid nez-ná smi-lo - vá-ní, vi - da Pá - na v trýz - ni. Mar-ně vla-dař

Pi - lát brá - ní je - ho kr - ve - žíz - ni. Na rá - mě be - re

těž - ký kříž Kris-tus Pán v lo - po - tě, ka - jíc - ná

du - še, pojd' s ním již ke smut-né Gol - go - tě.

6. Hle, již sva-té ru-ce, no-hy při-pev-ně - ny k dře - vu, vy - sta-ven Pán

pře - u - bo - hý rou - há - ní a hně - vu, a v ne-vý - slov - ném

strá - dá - ní kr - vá - cí z četných ran, pak sva-tou

hla - vu na - klá - ní, těž - ký boj do - ko - nán.

7. U - važ, du - še, v tu - to do - bu mu - ka kří - že je - ho, na němž Pán pněl

pro tvou zlo - bu k spá - se svě - ta vše - ho. Od - vrh - ni hří - chu

o - ko - vy, pro něž Pán u - mí - rá, již se ti

z lás - ky Kris - to - vy věč - ný ráj ot - ví - rá.